

Přístup veřejnosti k dokumentům 2018

Výroční zpráva Evropského
parlamentu

Oddělení pro transparentnost
Generální ředitelství pro předsednictví
Evropský parlament
březen 2019

PE 636.534/BUR/ANN.

ÚVOD

Parlament, Rada a Komise uplatňují nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům, které mají v držení, od 3. prosince 2001.

Podle čl. 17 odst. 1 tohoto nařízení: „Každý orgán jednou ročně zveřejní zprávu o předchozím roce, ve které uvede počet případů, ve kterých odepřel přístup k dokumentům, důvody tohoto odepření a počet citlivých dokumentů nezaznamenaných do rejstříku“.

Podle čl. 116 odst. 6 jednacího řádu Parlamentu předsednictvo Parlamentu přijme výroční zprávu uvedenou v čl. 17 odst. 1 nařízení (ES) č. 1049/2001.

METODIKA

Výroční zpráva Parlamentu za rok 2018 je vypracována podle této metodiky:

- počty konzultovaných a požadovaných dokumentů se týkají pouze specifikovaných dokumentů;
- do statistiky požadovaných dokumentů nejsou zahrnuty žádosti o velmi vysoký nebo blíže neurčený počet dokumentů, které orgán nebyl schopen identifikovat,
- počet žádostí o přístup k dokumentům zohledňuje žádosti jak o určité dokumenty, tak o blíže neurčený počet dokumentů,
- rozhodnutí o umožnění částečného přístupu se považuje za kladnou odpověď,
- opakované žádosti se mohou týkat původního rozhodnutí o odepření přístupu k danému dokumentu nebo o umožnění částečného přístupu k němu,
- za rok, kdy byla podána odpovídající opakovaná žádost, se považuje datum registrace původní žádosti.

OBSAH

<i>Shrnutí</i>	4
<i>KAPITOLA I Žádosti o přístup k dokumentům podle nařízení (ES) č. 1049/2001 v roce 2018</i>	5
A) Veřejný rejstřík dokumentů Parlamentu.....	5
B) Prohlížené a požadované dokumenty.....	6
B.1) Dokumenty prohlížené přímo.....	6
B.2) Dokumenty požadované prostřednictvím on-line formuláře žádosti nebo e-mailem.....	7
C) Počty žádostí.....	8
D) Profily žadatelů.....	11
<i>KAPITOLA II Vývojové tendence a specifické otázky</i>	13
A) Žádosti týkající se vícesloupcových dokumentů projednávaných na třístranných jednáních.....	13
B) Žádosti týkající se sdělení předkládaných předsednictvu Evropského parlamentu.....	14
C) Interinstitucionální spolupráce.....	14
<i>KAPITOLA III Stížnosti předložené evropskému veřejnému ochránci práv a soudní případy</i>	15
A) Veřejný ochránce práv.....	15
A.1) Šetření uzavřená v roce 2018.....	15
A.2) Šetření zahájená v roce 2018.....	15
B) Právní přezkum.....	16
B.1) Nové případy.....	16
B.2) Rozsudky vynesené v roce 2018.....	16
<i>Závěrečné poznámky</i>	18

Výroční zpráva Evropského parlamentu o přístupu veřejnosti k dokumentům – 2018 (článek 17 nařízení (ES) č. 1049/2001)

Shrnutí

Číselné údaje

- Ke dni 31. prosince 2018 obsahovala databáze rejstříku 748 100 odkazů oproti 683 846 odkazům na konci předchozího roku.
- V roce 2018 uživatelé webových stránek veřejného rejstříku Parlamentu nahlédli do 76 270 dokumentů přímo prostřednictvím rejstříku. V tomtéž období Parlament přijal prostřednictvím on-line formuláře nebo e-mailem 498 žádostí týkajících se 591 specifikovaných dokumentů, což představuje oproti roku 2017 nárůst počtu žádostí o 10 %.
- Z výše zmíněných 498 žádostí se jich 113 týkalo dříve nezpřístupněných dokumentů.
- Celková míra kladných odpovědí v roce 2018 přesáhla 96 %.
- Parlament odmítl přístup v 17 případech, a to zejména v souvislosti se žádostmi o dokumenty předsednictva Evropského parlamentu.

Trendy

- Žadatelé projevovali velký zájem o dokumenty týkající se třístranných jednání v rámci legislativních postupů, činnosti řídicích orgánů Parlamentu, a zejména práce předsednictva týkající se financování politických stran a nadací a výdajů poslanců.
- Počet opakovaných žádostí se ve srovnání s rokem 2017 mírně snížil, když jich bylo během roku podáno devět.

KAPITOLA I

Žádosti o přístup k dokumentům podle nařízení (ES) č. 1049/2001 v roce 2018

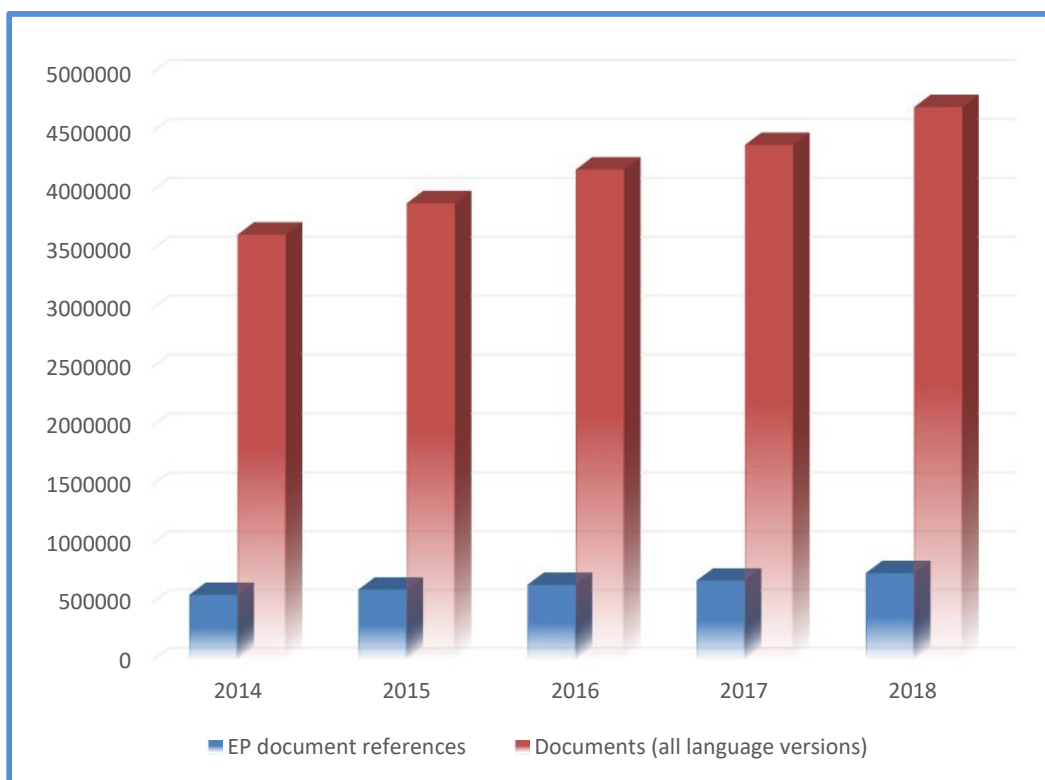
Čísla a statistiky uvedené v tomto oddílu umožňují v oblasti přístupu veřejnosti k dokumentům pozorovat určitou vývojovou tendenci. Poskytují veřejnosti také přehledný obrázek o tom, jak Parlament let uplatňuje nařízení (ES) č. 1049/2001.

A) Veřejný rejstřík dokumentů Parlamentu

Veřejný rejstřík dokumentů Parlamentu obsahuje odkazy na přímo přístupné dokumenty, většinou legislativní, a případně jiné kategorie dokumentů. Byl vytvořen v roce 2002 s cílem dále zvýšit transparentnost a umožnit veřejnosti v souladu s nařízením (ES) č. 1049/2001 přístup k dokumentům tohoto orgánu.

Po zvýšení o více než 9 %, k němuž došlo v předchozím roce, počet odkazů na dokumenty v databázi rejstříku ke dni 31. prosince 2018 dosáhl 748 101 (což se zohledněním různých jazykových znění představuje celkem 4 704 921 dokumentů). Ve veřejném rejstříku nebyl uložen žádný citlivý dokument ve smyslu článku 9 nařízení (ES) č. 1049/2001.

(Obr. 1) Vývoj veřejného rejstříku dokumentů Parlamentu

B) Prohlížené a požadované dokumenty¹

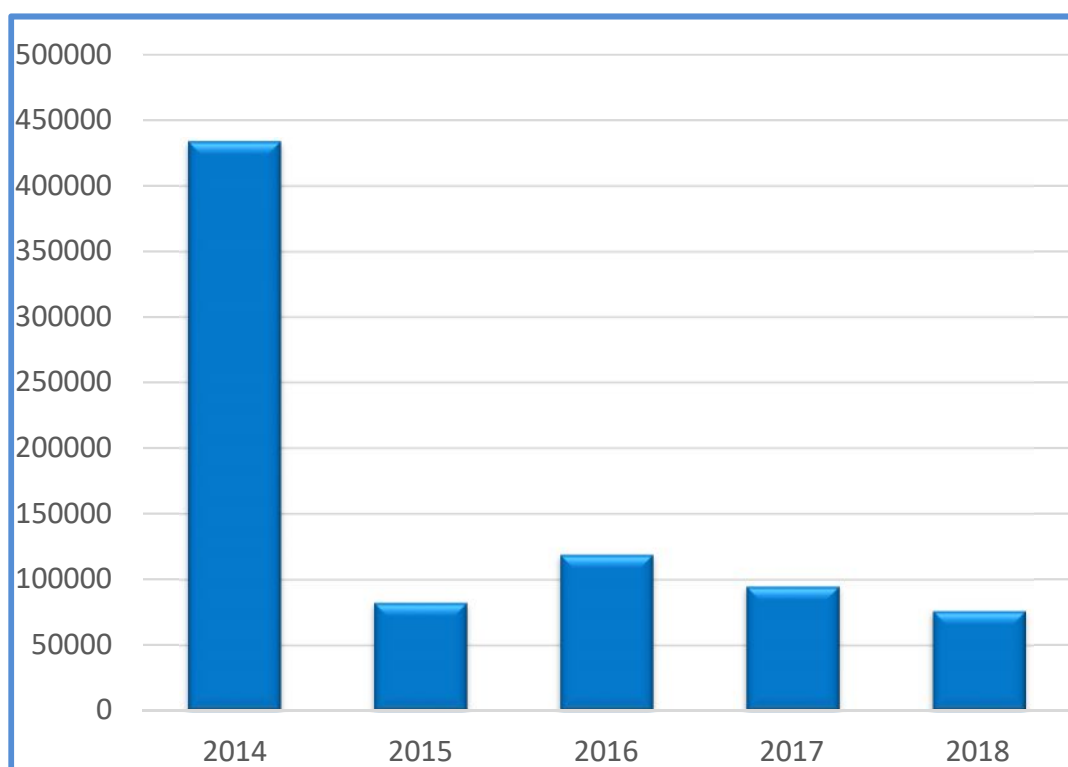
Prakticky všechny dokumenty ve veřejném rejstříku dokumentů Parlamentu lze v souladu s článkem 12 nařízení (ES) č. 1049/2001, v němž se uvádí, že orgány musejí zajistit maximální přístupnost svých dokumentů přímo, stáhnout na internetové stránce. Dokumenty, které nelze prohlížet přímo, je možné zpřístupnit na žádost podanou prostřednictvím on-line formuláře² nebo e-mailem.

B.1) Dokumenty prohlížené přímo

V roce 2018 zájemci přímo na internetových stránkách veřejného rejstříku Parlamentu nahlédli do 95 014 dokumentů. Je nutné podotknout, že toto číslo nezohledňuje nahlížení do dokumentů, k němuž došlo prostřednictvím jiných platforem spojených s databází rejstříku, včetně internetových stránek parlamentních výborů a think tanku Evropského parlamentu.

Nejčastěji prohlížené dokumenty odpovídají vzoru z předchozích let: parlamentní otázky s písemnou odpovědí podle článku 130 jednacího řádu (19,16%), odpovědi na parlamentní otázky (26,23%), zprávy výborů (5,99%) a dokumenty získané od Evropské komise (3,46 %).

(Obr. 2) Počet dokumentů prohlížených na internetových stránkách veřejného rejstříku dokumentů

¹ Tyto počty se týkají pouze specifikovaných dokumentů

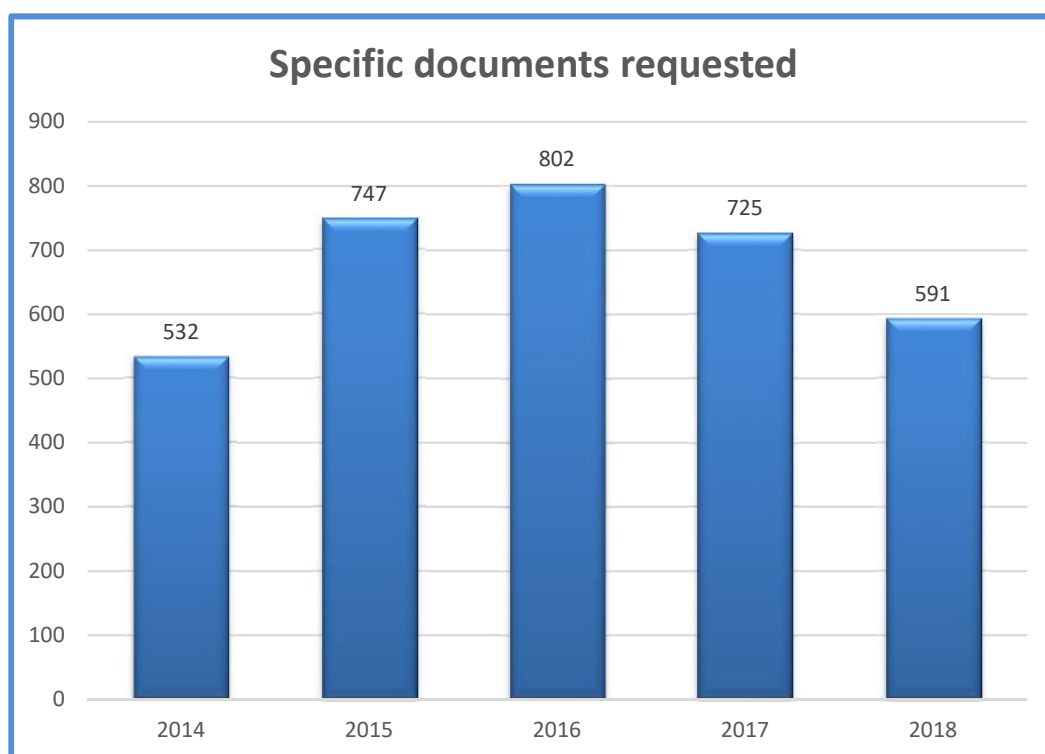
² <https://www.secure.europarl.europa.eu/RegistreWeb/requestdoc/secured/form.htm?language=CS>

B.2) Dokumenty požadované prostřednictvím on-line formuláře žádosti nebo e-mailem

V roce 2018 bylo od Parlamentu požadováno 591 specifikovaných dokumentů prostřednictvím on-line formuláře žádosti nebo e-mailem. Toto číslo představuje oproti předcházejícímu roku mírný pokles.

Stejně jako v předchozích letech toto číslo nezohledňuje žádosti o přístup k blíže neurčenému počtu dokumentů, jako jsou žádosti o přístup ke „všem dokumentům souvisejícím s“ určitou problematikou, „všem dokumentům obsahujícím informace o“ konkrétním tématu atd. Dokumenty, kterých se tyto žádosti týkají, nelze pro statistické účely kvantifikovat.

(Obr. 3) Počet specifikovaných dokumentů požadovaných prostřednictvím on-line formuláře žádosti nebo e-mailem

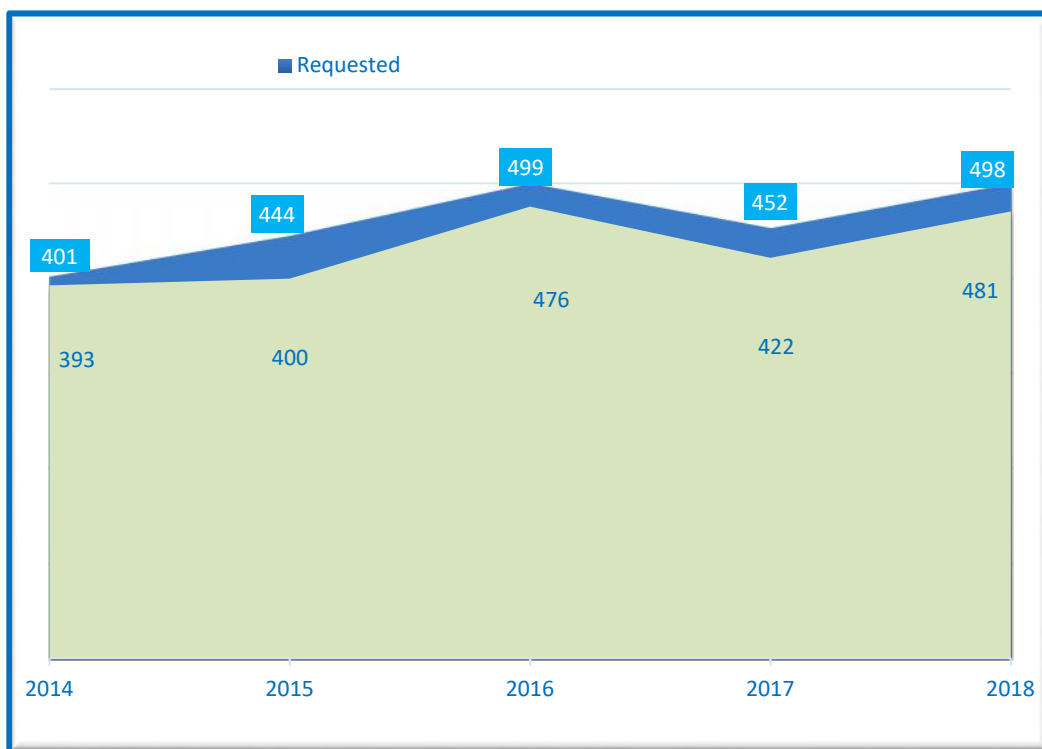
C) Počty žádostí

V roce 2018 Parlament obdržel 498 žádostí prostřednictvím on-line systému pro žádosti nebo e-mailem. 399 z nich se týkalo specifikovaných dokumentů, zatímco 99 se týkalo blíže neurčeného počtu dokumentů. Z 498 žádostí se 22 týkalo interinstitucionálních konzultací v rámci „memoranda o porozumění“³(viz kapitolu II, C).

Přibližně 20 % všech žádostí podaných v daném roce žádalo o to, zpřístupnit „všechny dokumenty související s“ určitou problematikou nebo „všechny dokumenty obsahující informace o“ konkrétním tématu. Zpracování těchto žádostí je obvykle dosti časově náročné.

Parlament ze 498 žádostí, které obdržel v roce 2018, vyřídil kladně 481. Toto číslo obsahuje 13 případů, kdy byl k požadovaným dokumentům umožněn částečný přístup.

(Obr. 4) **Počet žádostí a kladných odpovědí**

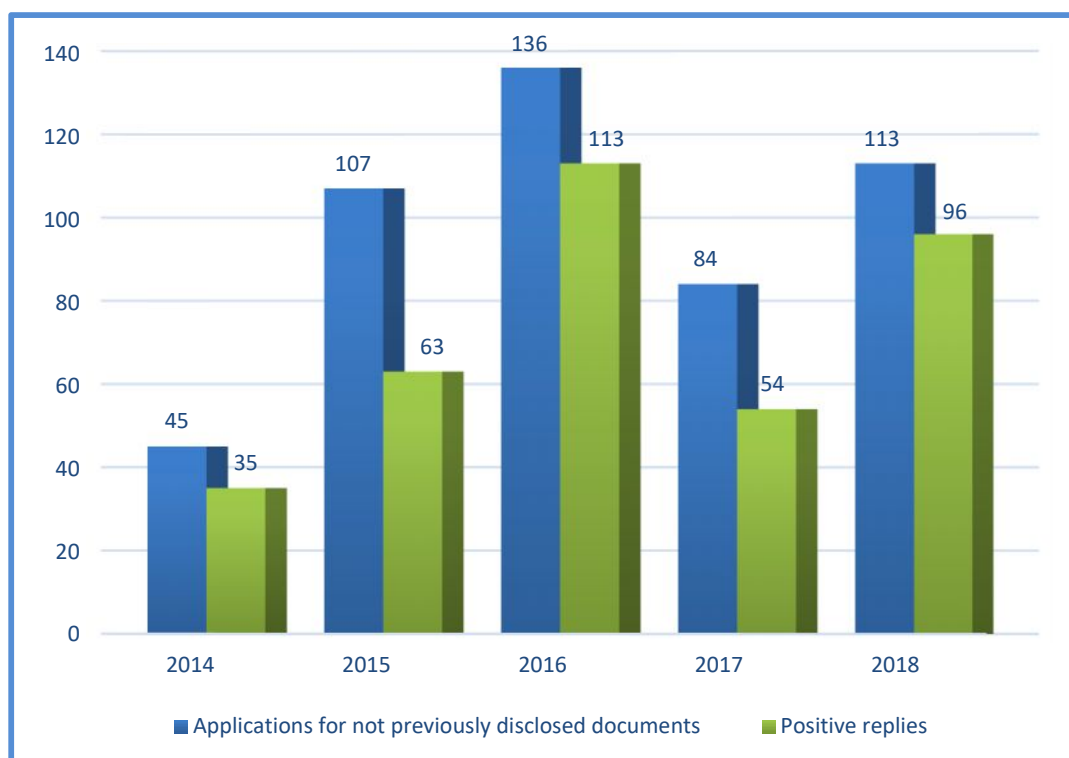
³ Memorandum o porozumění uzavřela oddělení Evropského parlamentu, Rady a Komise s cílem urychleně se zapojit do konzultací podle čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise.

Z výše zmíněných 498 žádostí se jich 113 týkalo dříve nezpřístupněných dokumentů.

Většina žádostí o dokumenty, které předtím nebyly zpřístupněny, se týkala třístranných jednání (43 %), práce řídicích orgánů (18 %) a administrativních dokumentů (14 %), se zvláštním zaměřením na financování politických stran a skupin (11 %).

V roce 2018 Parlament schválil 96 žádostí o dříve nezpřístupněné dokumenty.

(Obr. 5) **Počet žádostí o dříve nezpřístupněné dokumenty a kladných odpovědí**

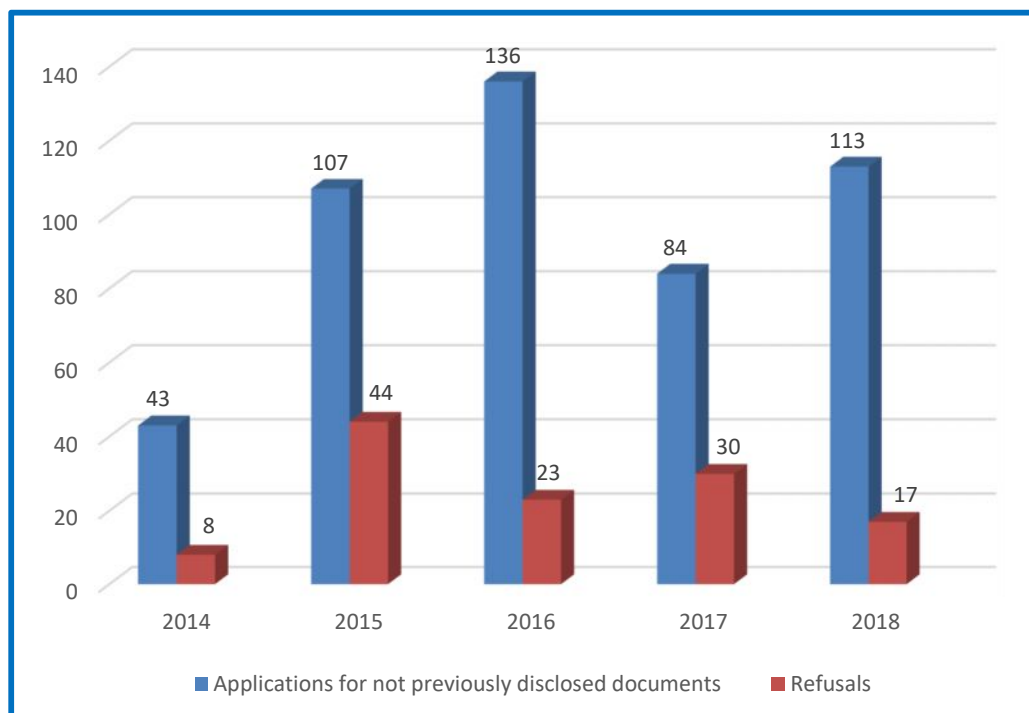
V roce 2018 Parlament prostřednictvím rozhodnutí příslušného orgánu odepřel přístup veřejnosti k dokumentům v 17 případech.

Bylo podáno devět opakovaných žádostí⁴. Ve všech těchto případech Parlament potvrdil svůj počáteční postoj.

V šesti ze 17 případů odepření přístupu se žádosti týkaly dokumentů předsednictva Evropského parlamentu. Kromě toho se tři případy týkaly personálních záležitostí, jimiž se zabývaly správní útvary Parlamentu.

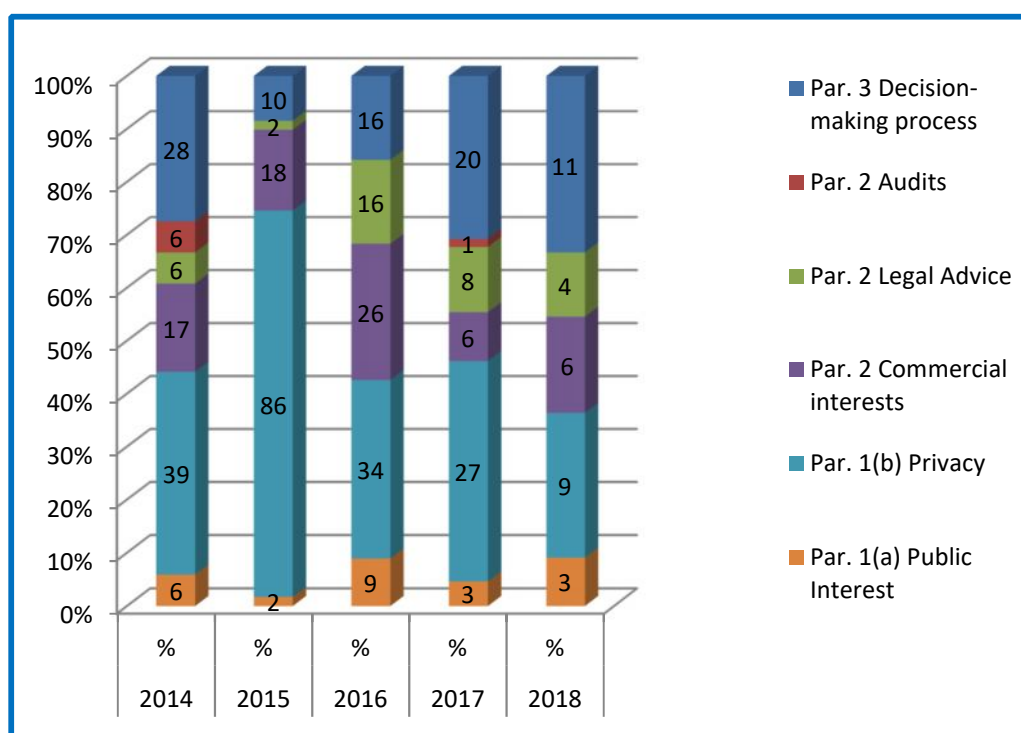
⁴ Opakované žádosti se mohou týkat celkového odepření přístupu nebo schválení pouze částečného přístupu (čl. 7 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001). V roce 2017 byly v rámci jedné odpovědi vyřízeny 2 opakované žádosti.

(Obr. 6) **Počet žádostí o dříve nezpřístupněné dokumenty a zamítnutí přístupu**

Zamítnutí žádostí v tomto roce vycházela zejména z potřeby ochrany rozhodovacího postupu orgánu (čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001), ochrany soukromí a osobnosti jednotlivců (čl. 4 odst. 3 písm. b) nařízení (ES) č. 1049/2001), ochrany obchodních zájmů fyzických a právnických osob (čl. 4 odst. 2 nařízení první odrážka (ES) č. 1049/2001) a ochrany právního poradenství (čl. 4 odst. 2 nařízení druhá odrážka (ES) č. 1049/2001).

(Obr. 7) **Míra využití výjimek podle článku 4 nařízení (ES) č. 1049/2001**

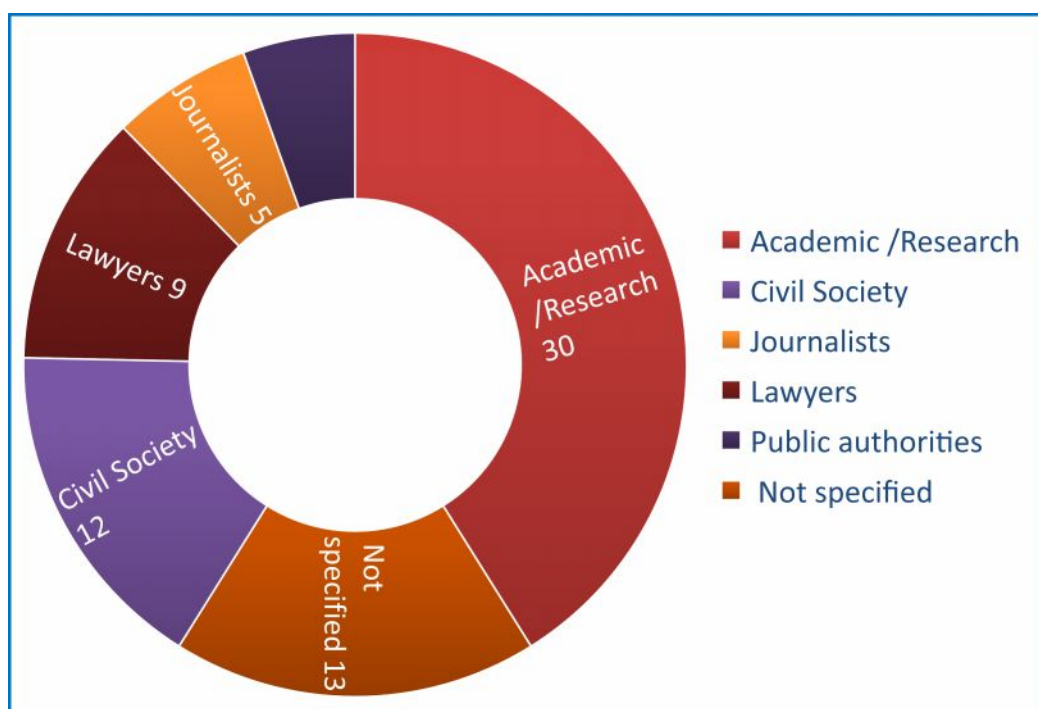

Závěrem lze konstatovat, že míra kladných odpovědí Parlamentu byla opět vysoká a celkově dosáhla zhruba 96 %. Vedle toho v případě dříve nezpřístupněných dokumentů činila 85 %.

D) Profily žadatelů⁵

Mezi žadateli byli nadále nejčastěji zastoupeni akademičtí a vědecko-výzkumní pracovníci (30 %) a dále zájemci z obchodního sektoru, organizací na ochranu životního prostředí a dalších zájmových skupin, kteří předložili souhrnně zhruba 12% žádostí. Novináři v tomto roce představovali pouze 5 % žadatelů.

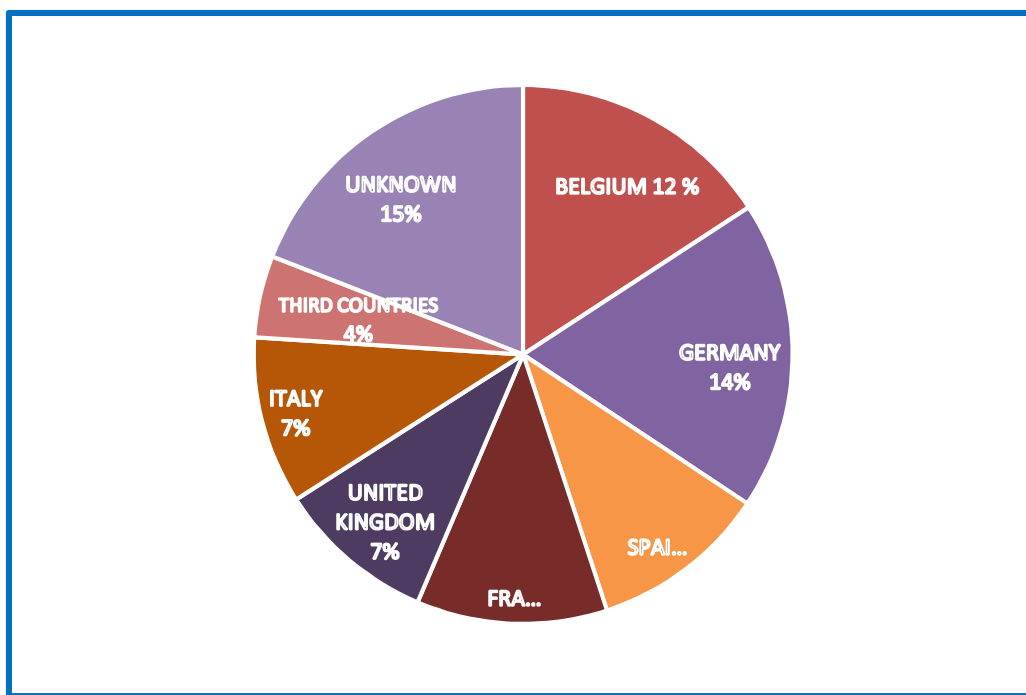
(Obr. 8) **Profily žadatelů o přístup k dokumentům v roce 2018**

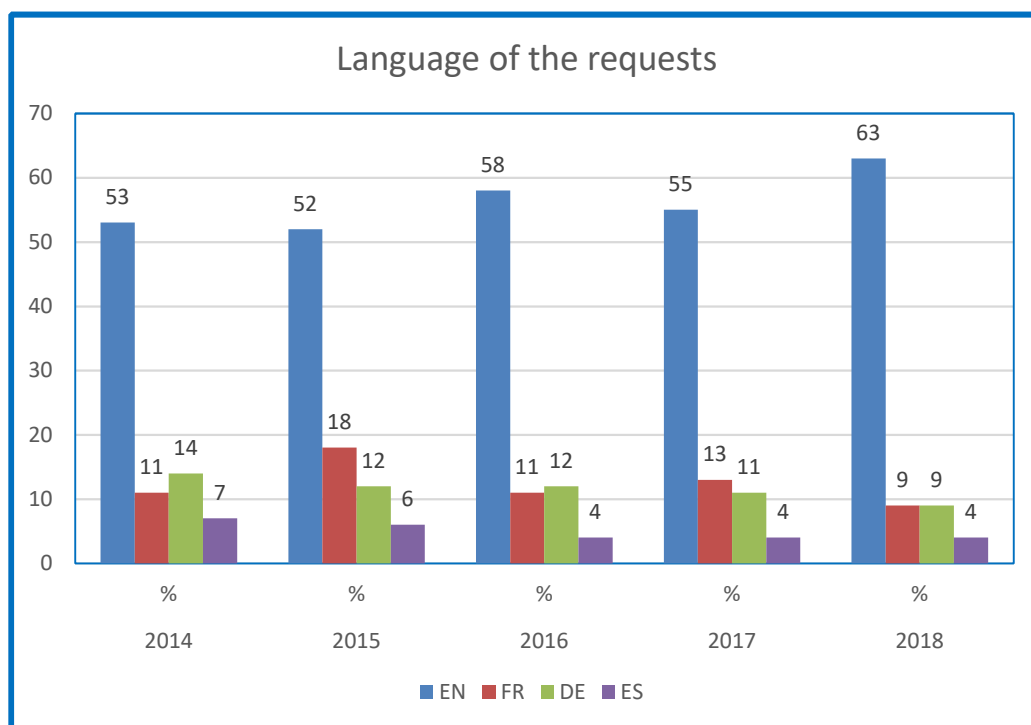
⁵ Údaje o profilu žadatelů jsou shromažďovány na základě informací, které uvedou v žádostech. Nicméně protože nařízení (ES) č. 1049/2001 nevyžaduje, aby žadatelé uváděli informace o své totožnosti, část z nich své zaměstnání neuvádí. Děje se tak zejména v případě žádostí zaslaných emailem.

Zeměpisné rozložení žadatelů mezi členskými státy se mírně změnilo. Přibližně 14 % žadatelů pocházelo z Německa, po němž následovaly v sestupném pořadí Belgie (12 %), Španělsko a Francie (obě 8 %) a Itálie a Spojené království (po 10 %). Ze třetích zemí pocházelo přibližně 4% žádostí.

(Obr. 8a) **Zeměpisné rozdělení:**

(Obr. 8c) **Jazyk**

Podobně jako v předchozích letech zůstala v roce 2017 nejčastěji používaným jazykem žádostí angličtina (63 %), po které následovala francouzština a němčina (9 %) a španělština (4 %).

KAPITOLA II

Vývojové tendence a specifické otázky

V roce 2018 došlo k strmému nárůstu počtu žádostí o přístup k dokumentům z třístranných jednání, a zejména o přístup k vícesloupcovým tabulkám. Jelikož se tyto tabulky týkají tří orgánů, které se účastní legislativních jednání, odpovídajícím způsobem se zintenzívnila interinstitucionální spolupráce v oblasti přístupu k dokumentům. Obzvláště vysoký byl také zájem veřejnosti o přístup k sdělením předkládaným předsednictvu Evropského parlamentu.

A) Žádosti týkající se vícesloupcových dokumentů projednávaných na třístranných jednáních

Vícesloupcové dokumenty uvádějí postoje každého ze tří orgánů, které se účastní interinstitucionálních legislativních jednání, tedy Evropského parlamentu, Rady a Komise, ve třech samostatných sloupcích, a obsahují také kompromisní znění nebo poznámky s podrobnými aspekty jednání v dalším jednom nebo více sloupcích. Tyto dokumenty, které mezi sebou orgány sdílejí, jsou jejich hlavním nástrojem k projednávání legislativních návrhů a dosažení dohody, která může být schválena v rané fázi legislativního procesu, obvykle v prvním čtení.

Umožňují, aby byly rozdíly v postojích včas a metodicky sladěny a aby jednání postupovala vpřed řádným způsobem. Používají se k zajištění vnitřní transparentnosti tak, že je zajištěno, aby všechny zúčastněné strany dostávaly aktuální informace o stavu jednání.

Dne 22. března 2018 vydal Tribunál rozsudek ve věci přístupu k dokumentům. Ve věci T-540/15, *Emilio De Capitani v. Evropský parlament* (viz kapitola III) Soudní dvůr zrušil rozhodnutí Parlamentu o odepření přístupu veřejnosti k vícesloupcovým tabulkám z toho důvodu, že orgán ve skutečnosti neprokázal, že by zpřístupnění požadovaných dokumentů vážně narušilo jeho schopnost přijímat rozhodnutí týkající se daného legislativního návrhu.

Po tomto rozsudku Parlament zaznamenal výrazný nárůst počet žádostí o přístup veřejnosti k vícesloupcovým dokumentům projednávaným na třístranných jednáních.

Parlament v souladu s judikaturou posuzuje tyto žádosti případ od případu. Provádí důkladnou analýzu požadovaných dokumentů a konzultuje další zúčastněné orgány, Radu a Komisi. Po vynesení rozsudku a z velké části v důsledku náročných podmínek, jež musí být splněny, aby mohl podle soudního rozsudku přístup veřejnosti k legislativním dokumentům odmítnout, Parlament dosud všechny vícesloupcové dokumenty, o přístup k nimž bylo podle nařízení (ES) č. 1049/2001 požádáno, zveřejnil.

Rozhodnutí Soudního dvora nicméně orgánům ponechává možnost odmítnout přístup veřejnosti k dokumentům vypracovaným v rámci probíhajících třístranných jednání. Orgány mají možnost v řádně odůvodněných případech odepřít přístup veřejnosti k určitým dokumentům legislativní povahy. Orgán musí v takovém případě na základě konkrétního zvážení s ohledem na daný návrh prokázat, že je rozumně předvídatelné, a nikoliv čistě

hypotetické, že by plný přístup k dotčeným dokumentům konkrétně a fakticky narušil rozhodovací proces.

B) Žádosti týkající se sdělení předkládaných předsednictvu Evropského parlamentu

Druhým trendem z roku 2018, který stojí za zmínku, je zájem veřejnosti o přístup k sdělením předkládaným předsednictvu Evropského parlamentu.

Tato sdělení poskytují členům předsednictva podklady, poradenství a návrhy rozhodnutí, jež jsou určeny pro interní použití. Parlament v případě potřeby určí, zda je důvěrnost těchto sdělení nutná k tomu, aby jeho správní útvary mohly otevřeně a důkladně předkládat svá posouzení a návrhy, což řídicímu orgánu Parlamentu umožňuje, aby mohl řádně plnit své povinnosti.

Proto v případě, že Parlament dojde k závěru, že zveřejnění sdělení předsednictvu by ohrozilo schopnost orgánu požadovat právní poradenství od jeho služeb nebo vážně ohrozilo rozhodovací proces Parlamentu, je přístup veřejnosti k příslušnému sdělení odepřen. V opačném případě by zveřejnění těchto dokumentů vedlo k tomu, že by útvary podílející se na jejich vypracování v těchto sděleních neuváděly určité názory a poznatky, které by mohly být využity k napadení či podkopání rozhodnutí, jež mají být přijata. Taková autocenzura by tedy předsednictvo zbavila užitečných argumentů a právních stanovisek, jež mu umožňují vykonávat v zájmu Parlamentu své výsady, a oslabily by jeho schopnost přijímat informovaná rozhodnutí.

C) Interinstitucionální spolupráce

Prudký nárůst počtu žádostí o přístup veřejnosti k vícesloupcovým dokumentům vedl k následnému nárůstu konzultací mezi třemi orgány zapojenými do třístranných jednání.

Pokud Parlament obdrží žádost zveřejnění dokumentu, který pochází od třetí strany, konzultuje s touto třetí stranou, zda by měl být zveřejněn, nebo ne, v souladu s čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 1049/2001.

Vzhledem k tomu, že vícesloupcové tabulky jsou výsledkem společné práce všech tří orgánů podílejících se na třístranných jednáních, Parlament ohledně možného zveřejnění těchto dokumentů konzultuje Komisi a Radu. Parlament je stejně tak konzultován Komisí nebo Radou v případě, že ony obdrží žádost o zpřístupnění vícesloupcového dokumentu.

Tyto konzultace mezi Parlamentem, Radou a Komisí se řídí zvláštním memorandem o porozumění o uplatňování čl. 4 odst. 4 nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům, které tyto tři orgány uzavřely v roce 2002.

KAPITOLA III

Stížnosti předložené evropskému veřejnému ochránci práv a soudní případy

Stížnosti podané evropskému veřejnému ochránci práv a soudní řízení v souvislosti s prováděním nařízení (ES) č. 1049/2001 ze strany Parlamentu mohou být příležitostí pro správní orgány, aby doladily své postupy v oblasti přístupu k dokumentům nezávisle na výsledku probíhajícího řízení. Tato kapitola podává informace o stížnostech podaných veřejnému ochránci práv v roce 2018. Zabývá se rovněž třemi rozsudky vynesenými Soudním dvorem v řízeních o přístupu veřejnosti k dokumentům týkajícími se Evropského parlamentu. Soudní dvůr ukončil jedinou další nevyřešenou věc, a to usnesením, ve kterém prohlásil, že v ní není třeba rozhodnout.

A) Veřejný ochránce práv

A.1) Šetření uzavřená v roce 2018

– stížnost 611/2017 a stížnost 895/2017

Tyto dvě stížnosti se týkaly hlavně způsobu, jak Parlament prodlužuje lhůtu pro odpověď na žádosti o přístup veřejnosti k dokumentům. Veřejná ochránkyně práv se setkala se zúčastněnými útvary a nezjistila nesprávný úřední postup, ale konstatovala, že by orgán mohl žadatelům poskytovat podrobnější informace o důvodech prodloužení časové lhůty.

– stížnost 1956/2018

V tomto případě žadatel předložil veřejnému ochránci práv stížnost v souvislosti s rozhodnutím Parlamentu, kterým se zamítl přístup veřejnosti k řadě dokumentů z toho důvodu, že obsahovaly osobní údaje, jejichž zveřejnění není podle nařízení (ES) č. 45/2001 dovoleno. Na základě stížnosti a zjištění dříve neznámých skutečností a důvodů, jež podpořily zveřejnění dotčených dokumentů, Parlament případ znovu posoudil a zpřístupnil je.

A.2) Šetření zahájená v roce 2018

– stížnost 1651/2018

V tomto případě Parlament zamítl přístup veřejnosti k dokumentům týkajícím se předběžných jednání pracovní skupiny předsednictva pro přezkum seznamu výdajů, které mohou být hrazeny z příspěvku na všeobecné výdaje. Právním základem pro zamítnutí byl čl. 4 odst. 3 nařízení (ES) č. 1049/2001, který stanoví, že přístup veřejnosti k dokumentům může být zamítnut, pokud by jejich zpřístupnění vážně ohrozilo rozhodovací proces Parlamentu.

Veřejná ochránkyně práv se setkala se zúčastněnými útvary a přezkoumala dokumenty, o které se jedná. Toto šetření stále probíhá.

– stížnost 2089/2018

Tato stížnost se týká způsobu, jakým se Evropský parlament postavil k žádosti o přístup veřejnosti k přehledu pracovních cest poslanců Evropského parlamentu. Nařízení (ES)

č. 1049/2001 se vztahuje jen na existující dokumenty, tj. na dokumenty vypracované nebo získané orgánem, který je má k dispozici, a nevyžaduje, aby orgán sbíral a shromažďoval údaje za účelem, aby žadateli poskytl informace, k nimž by si přál mít přístup. A o to v tomto případě jde. Parlament určil, že žadatelem vyžadované dokumenty nemá. Stěžovatel s tím nesouhlasil. Tvrdí, že Parlament by měl požadované dokumenty s informacemi, o které má zájem, vypracovat a měl by je zveřejnit. Veřejná ochránkyně práv se setkala se zúčastněnými útvary. Toto řízení stále probíhá.

B) Právní přezkum

B.1) Nové případy

Rozhodnutí Parlamentu ve věci přístupu k dokumentům jsou relativně zřídka zpochybněna. V roce 2018 nebyla k Soudnímu dvoru podána žádná žaloba na neplatnost.

B.2) Rozsudky vynesené v roce 2018

1) Věc T-136/15 – Evropäiki Dynamiki v. Parlament

Tento případ se týká rozhodnutí Parlamentu, kterým byla zamítnuta žádost o přístup veřejnosti ke všem žádostem o cenové nabídky v řadě zadávacích řízení. Parlament tuto žádost zamítl z důvodu nadměrné administrativní zátěže. Před přijetím tohoto rozhodnutí se orgán pokoušel se s žadatelem dohodnout na snížení věcné působnosti žádosti, avšak bezvýsledně.

Soudní dvůr potvrdil stanovisko Parlamentu, podle nichž mohl orgán odmítnout přístup k dokumentům z důvodu nepřiměřené administrativní zátěže. Za tímto účelem musí být splněny tři podmínky: 1) pracovní zátěž, kterou představuje individuální přezkum požadovaných dokumentů, je nepřiměřená, 2) orgán konzultoval záležitost s žadatelem s cílem nalézt přijatelné řešení a 3) orgán skutečně prostudoval všechny jiné případné možnosti provedení individuálního posouzení.

Tato zjištění jsou obzvláště užitečná vzhledem k tomu, že Parlament velmi často naráží na žádosti o přístup k tolika dokumentům, že je velmi obtížné, či nemožné, aby je zpracoval ve lhůtách stanovených nařízením (ES) č. 1049/2001.

2) Věc T-540/15 – De Capitani v. Parlament

Tato žaloba byla k Tribunálu podána v září 2015 v návaznosti na rozhodnutí Parlamentu z 8. července 2015 poskytnout veřejnosti pouze částečný přístup ke dvěma vícesloupcovým dokumentům vztahujícím se k probíhajícím interinstitucionálním jednáním o legislativním návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o Agentuře Evropské unie pro spolupráci a vzdělávání a výcvik v oblasti prosazování práva (Europol). Komise a Rada vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci na podporu Parlamentu.

Tribunál vyloučil možnost, že by u čtvrtého sloupce tabulky z třístranných jednání bylo možné uplatňovat obecnou domněnku nezveřejňování v době, kdy probíhá legislativní postup, a to na základě odůvodnění, že zásady zveřejňování a transparentnosti jsou nedílnou součástí legislativního procesu EU. Jak Tribunál uvedl, domněnky nezveřejňování, jež uznal Soudní dvůr a Tribunál, se obvykle týkají konkrétních řízení, zatímco navrhovaná domněnka by pokrývala všechny oblasti legislativní činnosti.

Na základě předpokladu, že se daný případ netýkal otázky přímého přístupu k „práci v rámci

třístranných jednání“, dospěl Tribunál k závěru, že žádný z důvodů, o něž se Parlament opíral, neprokázal, že je rozumně předvídatelné, a nikoliv čistě hypotetické, že by plný přístup k dokumentům, o které se jednalo, pravděpodobně konkrétně a fakticky narušil rozhodovací proces orgánů. Rozhodnutí Parlamentu bylo proto zrušeno.

3) Věci T-639/15 až T-666/15-novináři v. Parlament

V listopadu 2015 bylo podáno k Soudnímu dvoru 29 žalob v návaznosti na rozhodnutí Parlamentu odepřít veřejnosti přístup k doprovodným dokumentům týkajícím se výdajů poslanců a příspěvků pro ně z důvodu ochrany soukromí a osobnosti jednotlivců a také z toho důvodu, že nebylo možné jednotlivě posoudit každý požadovaný dokument ve lhůtách stanovených nařízením (ES) č. 1049/2001. Co se týče počtu požadovaných dokumentů, jednalo se řádově o stovky tisíc.

Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 25. září 2018 potvrdil postoj Parlamentu. Rozhodl, že požadované dokumenty obsahují osobní údaje, které mohou být zpřístupněny pouze v případě, že žadatel prokáže nezbytnost předání těchto údajů, a pokud není důvod se domnívat, že by mohly být poškozeny oprávněné zájmy subjektů údajů v souladu s výkladem čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 1049/2001 ve spojení s čl. 8 písm. b) nařízení (ES) č. 45/2001.

Soudní dvůr rozhodl, že odmítnutí Parlamentu udělit přístup bylo z právního hlediska správné, neboť žadatelé neprokázali nezbytnost předání osobních údajů poslanců, jichž se žádosti týkají. V tomto ohledu žadatelé uvedli různé cíle svých žádostí, a to na jedné straně umožnit veřejnosti ověřovat přiměřenost výdajů poslanců EP a na druhé straně zaručit právo veřejnosti na informace a transparentnost. Soudní dvůr však dospěl k názoru, že vzhledem k jejich příliš široké a obecné formulaci nemohou tyto cíle samy o sobě odůvodnit nezbytnost předání dotyčných osobních údajů.

4) Věc T-421/17, *Leino-Sandberg v. Parliament*

V červenci 2017 podal profesor evropského práva žalobu na určení neplatnosti rozhodnutí Parlamentu o odepření přístupu veřejnosti k rozhodnutí Parlamentu ze dne 8. července 2015 s odůvodněním, že toto rozhodnutí bylo napadeno u Soudního dvora ve věci *T-540/15 – De Capitani v. Parlament*, a že by jeho zveřejnění ohrozilo soudní řízení *T-540/15*.

V roce 2018 Soudní dvůr rozhodl, že vzhledem k tomu, že žadatel nakonec přístup k dokumentu, o nějž požádal, získal, již neměl skutečný zájem na tom, aby se v této věci rozhodlo, a případ uzavřel.

Závěrečné poznámky

Poté, co Parlament přijal rozhodnutí Soudního dvora ve věci *T-540/15 De Capitani v. Parlament*, upravil svůj přístup v souvislosti s přístupem veřejnosti k dokumentům z třístranných jednání. Po vynesení rozsudku posoudil Parlament jednotlivé případy v souvislosti s judikaturou a zveřejnil všechny 4sloupcové tabulky, o přístup k nimž bylo požádáno v souladu s nařízením (ES) č. 1049/2001.

Jak bylo předpovězeno v loňské zprávě, v roce 2018 se zvýšil zájem veřejnosti o přístup k interním zprávám a sdělením týkajícím se administrativních úkolů Parlamentu, a zejména předsednictva. V souvislosti s nadcházejícími volbami do EP, jež se budou konat ve dnech 23. až 26. května 2019, zaznamenal již Parlament rostoucí zájem veřejnosti o přístup k dokumentům souvisejícím s volbami, zejména ke komunikační strategii Parlamentu pro volby do Evropského parlamentu v roce 2019 a jeho prezentaci v sociálních médiích.

Rovněž se očekává, že vystoupení Spojeného království z Evropské unie povede k růstu zájmu veřejnosti, a tím i ke zvýšení počtu žádostí o přístup k dokumentům souvisejícím s tímto procesem.